

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

สถาบันฝึกหัดครูทุกสถาบันต่างก็ได้รับมอบภาระกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งจากกรมการฝึกหัดครู นั่นคือการหามาตรการพิเศษสำหรับคัดเลือกนักศึกษาครูที่มีสติปัญญา ความสามารถเหมาะสม มีทัศนคติ บุคลิกภาพและความสนใจที่จะประกอบอาชีพครูอย่างแท้จริงมารับการฝึกหัดอบรม เพื่อจะได้กลับไปเป็นผู้นำชุมชนในการดำรงชีวิตแบบประชาธิปไตยที่ยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และวัฒนธรรมไทย ตลอดจนแนะนำและชักจูงสังคมชนบทไม่ให้ฝักใฝ่ในลัทธิการเมืองอื่นด้วย¹ องค์ประกอบสำคัญดังกล่าวของผู้ที่จะเป็นนักศึกษาครู จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการคัดเลือกนักศึกษาครูจะต้องทราบองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้เป็นอย่างดี เพื่อที่จะสร้าง เครื่องมือในการวัดองค์ประกอบนั้นๆ ได้อย่างแท้จริง

สติปัญญา (Intellect)

ในการวัดสติปัญญานั้น มักวัดออกมาในรูปของเชาว์ปัญญา (Intelligence) นักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้คำนิยามของเชาว์ปัญญาแตกต่างกันออกไป แต่โดยทั่วไปคำนิยามจะมีอยู่หนึ่งหรือมากกว่าภายในขอบเขต 3 ประการ คือ

1. การคิดอย่างนามธรรม
2. การเรียนรู้
3. การนำประสบการณ์ใหม่มาปรับเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ²

¹กรมการฝึกหัดครู, การรับบุคคลเข้าศึกษาเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพครู ปีการศึกษา 2520, หน้า 1.

² William A. Mehrens and Irvin J. Lehman, Measurement and Evaluation in Education and Psychology (New York:Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1973), p.388.

ธอร์นไคค์ (E. L. Thorndike) ได้แบ่งกิจกรรมเชาว์ปัญญาออกเป็น 3 แบบ คือ

1) ความสามารถในการทำกิจกรรมด้านสังคม (Social Intelligence) เช่น เข้าใจและมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ถ้ามีสูงจะมีลักษณะเป็นผู้นำ

2) ความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมที่ใช้ความคิดที่เป็นรูปธรรม (Concrete Intelligence) เช่น สามารถคิดแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งของ ถ้ามีสูงจะเป็นพวกช่างยนต์ ผู้เชี่ยวชาญทางช่างไม้ ฯลฯ

3) ความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมที่ใช้ความคิดที่เป็นนามธรรม (Abstract Intelligence) เช่น สามารถที่จะคิดใช้ภาษาหรือสัญลักษณ์อื่นๆ ถ้ามีสูงจะเป็นนักวิชาการ นักปกครอง นักวิทยาศาสตร์ นักธุรกิจ เป็นต้น¹

บีเน็ต (Alfred Binet) กล่าวว่า เชาว์ปัญญาคือ

1) ความสามารถของบุคคลที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและแก้ปัญหาใหม่ๆ ที่ตนประสบ และสามารถที่จะประเมินผลและวิจารณ์

2) ความสามารถในการเรียนรู้

3) ความสามารถที่จะคิดและมีความคิดอย่างเป็นนามธรรม²

บีเน็ตและไซมอน (Binet and Simon) ได้ร่วมกันให้นิยามของเชาว์ปัญญาในปีคริสตศักราช 1916 ว่า เชาว์ปัญญา คือความสามารถที่ตัดสินอย่างดี ที่มีความคิดเห็นเป็นเหตุผลอย่างดีและมีความเข้าใจเป็นอย่างดี ในนี้เดียวกันนี้ เทอร์แมน (Terman) ได้ให้นิยามของเชาว์ปัญญาว่า คือความสามารถที่คิดในลักษณะของความคิดทางนามธรรม³

¹ E. L. Thorndike, Human Learning, (New York:Appleton-Century-Crofts, 1931), p.7.

² J. C. Nunnally, Jr., Introduction to Psychological Measurement, (New York:McGraw-Hill Book Company, Inc., 1970), p.235.

³ L. M. Terman, The Measurement of Intelligence, (Boston:Houghton Mifflin, 1916), p.45.

ในปีคริสต์ศักราช 1943 สตีจคคาร์ค (Stoddard) ได้ให้นิยามว่า เซาว์ปัญญาคือความสามารถในการทำกิจกรรมซึ่งถูกทำให้มีลักษณะเด่นโดยความแตกต่าง ความซับซ้อน ความเป็นนามธรรม เศรษฐศาสตร์ การทำสิ่งที่มีอยู่ให้ดีที่สุด การปรับตัวให้บรรลุจุดมุ่งหมาย คุณค่าทางสังคม การปรากฏของสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนและเพื่อยึดถือกิจกรรมภายใต้เงื่อนไขว่า การใช้พลังงานทั้งหมดและการต่อสู้กำลังของอารมณ์ เวคสเลอร์ (Wechsler, 1944) กล่าวว่าเซาว์ปัญญาคือความสามารถทั้งหมดของบุคคลที่แสดงออกอย่างมีความหมาย มีเหตุผล และมีประสิทธิภาพในการติดต่อกับสิ่งแวดล้อม¹ ก๊อดคคาร์ค (Goddard, 1946) ให้นิยามว่าเซาว์ปัญญาคือขั้นของการใช้ประสบการณ์อย่างหนึ่งสำหรับแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นทันทีทันใด และการคาดหมายเหตุการณ์ในอนาคต

ยังมีนักการศึกษาและนักจิตวิทยาอีกหลายท่านพยายามอธิบายคำว่า "เซาว์ปัญญา" นี้แต่ก็ยังไม่สามารถหาคำอธิบายที่รัดกุมกว่านี้ คำที่ใช้ในความหมายเกี่ยวกับ เซาว์ปัญญา ได้แก่ ความสามารถทางสมอง (Mental Ability), เซาว์ปัญญาทั่วไป (General Intelligence), ความถนัดทางวิชาการ (Academic Aptitude), ความถนัดในเชิงวิชาการ (Scholastic Aptitude), ความสามารถในการเรียน (Scholastic Ability) เป็นต้น

ทฤษฎีของเซาว์ปัญญา (Theories of Intelligence)

1. ทฤษฎีสองตัวประกอบ (The Two-Factor Theory) สร้างโดยนักจิตวิทยาชาวอังกฤษชื่อ ซาร์ล สเปียร์แมน (Spearman, 1904, 1929) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า กิจกรรมทางสมองทั้งหมดมีส่วนร่วมกันเป็นตัวประกอบร่วมตัวเดียว เรียกว่าตัวประกอบทั่วไปหรือ g และยังมีตัวประกอบเฉพาะหรือ s ซึ่งแต่ละตัวจะเฉพาะลงไปในการกระทำอย่างเดียว

¹David Wechsler, The Measurement and Appraisal of Adult Intelligence, 3d ed. (Baltimore: The William & Wilkins Company, 1944), p.3.

2. ทฤษฎีตัวประกอบพหุคูณ (Multiple-Factor Theories)

Thorndike (E. L. Thorndike) มีความคิดเห็นขัดแย้งกับทฤษฎีสองตัวประกอบ เขาเชื่อว่าเชาว์ปัญญาประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง ($s_1+s_2+s_3+s_4+\dots+s_n$) รวมกันอยู่ เซอร์สโตน (L. L. Thurstone, 1936) นักจิตวิทยาอีกคนหนึ่งที่ไม่เชื่อว่าเชาว์ปัญญาของมนุษย์จะมีเพียงลักษณะเดียว ขณะเดียวกันก็ไม่เชื่อว่าจะมีเพียงสององค์ประกอบเท่านั้น ผลจากการวิจัยอย่างกว้างขวางของเซอร์สโตนและนักเรียนของเขา ทำให้เซอร์สโตนเสนอเกี่ยวกับตัวประกอบกลุ่ม 12 ตัว ซึ่งเขาให้ชื่อว่า " ความสามารถทางสมองเบื้องต้น " ตัวประกอบกลุ่มที่ได้รับการยืนยันเป็นหลักฐานจากงานของเขาและของผู้คนคว่าอื่นๆ (French, 1951; Thurstone, 1938; Thurstone Et Thurstone, 1941) มี 7 กลุ่ม ได้แก่

- V ความเข้าใจทางภาษา (Verbal)
- W ความคล่องของการใช้คำ (Word fluency)
- N จำนวนเลข (Numerical)
- S ช่องว่าง (Spatial)
- M ความจำที่สัมพันธ์ (Memory)
- P ความเร็วในการรับรู้ (Perception)
- R การใช้เหตุผลทั่วไป (Reasoning) หรืออุปมาน (I:Induction)¹

3. แบบโครงสร้างของสติปัญญา (Structure of Intellect Model)

กิลฟอร์ด (J. P. Guilford, 1967) ได้เสนอแบบโครงสร้างของเชาว์ปัญญา (SI) ซึ่งแบ่งลักษณะทางเชาว์ปัญญาออกเป็น 3 มิติ คือ

ก) มิติที่หนึ่ง การปฏิบัติจัดทำ (Operation) เป็นส่วนของการจัดกระทำ อันเป็นส่วนสนองตอบต่อสิ่งเร้าแบ่งออกเป็น 5 ส่วนย่อยคือ

¹ แอน อนุสทาชี, การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา, หน้า 321.

- 1) ส่วนที่จะสามารถระลึกได้ เข้าใจได้ (Cognition)
- 2) ส่วนที่จะสามารถจำได้ เก็บความรู้ไว้ได้ (Memory)
- 3) ส่วนที่จะสามารถคิดต่อกันออกไปกลับมาหลายแง่หลายมุม (Divergent)
- 4) ส่วนที่จะสามารถติดตามข้อเท็จจริงได้ (Convergent)
- 5) ส่วนที่จะสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมโดยอาศัยเกณฑ์ที่มีอยู่ (Evaluation)

ข) มิตที่สอง เนื้อเรื่อง (Contents) เป็นส่วนของเนื้อหาและวัตถุดิบที่จะเข้าไปเร้ากระตุ้น แบ่งออกเป็น 4 ส่วนย่อย คือ

- 1) ส่วนที่เป็นวัตถุจับต้องได้ (Figural)
- 2) ส่วนที่เป็นสัญลักษณ์หรือความหมาย (Symbolic)
- 3) ส่วนที่เป็นภาษาหรือเรื่องราว (Semantic)
- 4) ส่วนที่เป็นพฤติกรรมและการแสดงออก (Behavioral)

ค) มิตที่สาม ผลผลิต (Products) คือส่วนที่เป็นผลผลิตจากการที่มีสิ่งเร้าและการตอบสนองแบ่งเป็น 6 ส่วนย่อย ได้แก่

- 1) ความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องทั้งหมดได้ (Units)
- 2) ความสามารถที่จะจัดกลุ่มของความรู้ได้ (Classes)
- 3) ความสามารถที่จะเห็นความสัมพันธ์ของความรู้ (Relations)
- 4) ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของความรู้ (Systems)
- 5) ความสามารถที่จะถ่ายโยงความรู้ได้ (Transformation)
- 6) ความสามารถที่จะประยุกต์ (Implication)¹

¹ J. P. Guilford, "Intelligence: 1965 Model," American Psychologist, Vol.21 (1966), : 20-25.

4. ทฤษฎีลำดับชั้น (Hierarchical Theories) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษกลุ่มหนึ่งรวมทั้งเบอร์ต (Burt, 1949), เวอร์นอน (Vernon, 1960) และ ฮัมฟรีย์ส (Humphreys, 1962) ในอเมริกา ได้เป็นผู้เสนอขึ้น เวอร์นอนได้แสดงแผนผังของทฤษฎีนี้โดยเขาวางตัวประกอบ 9 ของสเปียร์แมนไว้บนยอดสุดของรูปการลำดับชั้นที่ระดับต่ำลงมาเป็นตัวประกอบกลุ่มกว้างๆสองกลุ่มตรงกับความถนัดทางการศึกษาทางภาษา (Vered) และความถนัดทางกลไกเชิงปฏิบัติ (Ke:m) ตามลำดับ กลุ่มตัวประกอบใหญ่ยังแบ่งแยกลงไปได้อีก ตัวประกอบทางการศึกษาทางภาษาแบ่งเป็นตัวประกอบย่อยทางภาษาและตัวเลข ตัวประกอบทางกลไกเชิงปฏิบัติแบ่งได้เป็นตัวประกอบย่อยความรู้ทางกลไก ตัวประกอบย่อยเชิงอวกาศและตัวประกอบย่อยเกี่ยวกับการใช้มือ - ตัวประกอบย่อยเหล่านี้ยังสามารถแยกย่อยลงไปถึงตัวประกอบเฉพาะได้อีก¹

ความสามารถและความเหมาะสม

กรมสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครูและกรมอาชีวศึกษา ได้วางแนวทางในการรับบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่ง ครู-อาจารย์ ระดับ 1-2 และ 3 ในปีพุทธศักราช 2518 ไว้ว่า ต้องมีความสามารถในการคิดและหาเหตุผล สรุปผลทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม หาแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงที่น่าจะเป็นไปตามข้อมูล มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย มีความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู² ส่วนภาคความเหมาะสมประเมินจาก

¹ แอน อนุสตาซี, การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา, หน้า 324.

² เกษม ศรีพงษ์ และคนอื่นๆ, คู่มือสอบบรรจุเข้ารับราชการครู-อาจารย์ ระดับ 1-2 และ 3, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2520), หน้า ค-ช.

ประวัติการศึกษา ประวัติการทำงานและสัมภาระ นอกจากนี้ยังพิจารณาถึงประสบการณ์
ทางที่วาจา อุปนิสัย อารมณ์ ทัศนคติ การปรับตัวเข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม ความคิด
ริเริ่มสร้างสรรค์ เซาว์ปัญญาและบุคลิกภาพ เป็นต้น

ในการวัดความสามารถมักวัดออกมาในรูปของ " ความถนัด" (Aptitude)
คำนิยามของความถนัดได้นักจิตวิทยาและนักการศึกษาให้ความหมายแตกต่างกันไป ใน
พหุอนุกรมจิตวิทยาปีคริสต์ศักราช 1934 ให้ความหมายว่า ความถนัดคือสภาวะหรือมวล
ลักษณะซึ่งสื่อถึงความสามารถของแต่ละบุคคลในการเรียนรู้ อันเป็นเหตุให้เกิดความรู้
ทักษะ หรือการตอบสนองในเรื่องเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่าง¹ บิงแฮม (Bingham, 1937)
ให้นิยามว่า ความถนัดคือสภาวะอันแสดงความเหมาะสมของบุคคล ที่สำคัญประการแรกคือ
ความพร้อมของบุคคลในอันที่จะเพิ่มพูนความชำนาญให้แก่ตนหรืออีกนัยหนึ่งคือ ศักยภาพของ
เขาและความพร้อมที่จะสนใจในความสามารถขึ้น² ชาวล แพร์คกุล ได้ให้นิยามความถนัด
ว่าหมายถึงสมรรถวิสัยและทิศทางแห่งความงอกงามของสมองหรือจะกล่าวให้ง่ายก็หมายถึง
ถึงขีดระดับความสามารถของบุคคลที่เขาอาจมีอาจได้ต่อการเรียนรู้และการฝึกฝนในวิทยาการ
ต่างๆและทักษะทั้งปวง ถ้าหากเขาได้รับประสบการณ์และการสอนฝึกที่เหมาะสมตามความ
เข้าใจของบุคคลทั่วไปแล้ว ความถนัดก็มีส่วนคล้ายความฉลาดของแต่ละบุคคล³

ความถนัดแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด⁴ คือความถนัดทางวิชาการ (Scholastic
Aptitude) และความถนัดพิเศษ (Specific Aptitude)

¹ H. C. Warren, Dictionary of Psychology, (Boston:Houghton
Mifflin Company, 1934), p.18.

² Walter V. Bingham, Aptitudes and Aptitude Testing (New York:
Harper and Brothers, 1937), p.18.

³ชาวล แพร์คกุล, "การทดสอบความถนัดทางการเรียน," วิทยาศาสตร์
10 (ตุลาคม 2517) : 36.

⁴Norman L. Munn, Psychology:The Fundamental of Human
Adjustment, (Boston:Houghton Mifflin Company, 1966), p.204.

ความถนัดทางวิชาการ

โฟร์คลิก¹ (Forchlick) กล่าวว่ามีความหมายเดียวกับคำว่า เซาว์ปัญญาทั่วไป (General Intelligence) ซึ่งอาห์แมนและคล็อก² (Ahmann and Clock) ก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน แต่ถาพุดถึง เรื่องแบบสอบความถนัดทางวิชาการ (Scholastic Aptitude Test) กับแบบสอบเซาว์ปัญญาทั่วไป (General Intelligence Test) แล้ว สรุปได้ว่ามีความหมายเหมือนกัน ผู้ที่สนับสนุนคำกล่าวนี้ได้แก่ เฮอร์เบอร์ริช³ (Gerberich) ซึ่งกล่าวว่า "แบบสอบความถนัดทางวิชาการมีความหมายใกล้เคียงกับแบบสอบวัดความสามารถทางเซาว์ปัญญาทั่วไป" และอนาสตาซี⁴ (Anastasi) ยังชี้ให้เห็นว่า แบบสอบเซาว์ปัญญาที่รู้จักกันแพร่หลายเช่นแบบสอบสแตนฟอร์ด-บีเน็ต (Stanford-Binet Intelligence Test) ก็คือแบบสอบวัดความถนัดทางวิชาการนั่นเอง

จากทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถภาพทางสมองของเทอร์สโตน⁵ (Thurstone) ได้แบ่งสมรรถภาพทางสมองออกเป็น 7 ประเภท ดังนั้นแบบสอบความถนัดจึงเป็นแบบสอบที่ชอกระทง (Item) สามารถวัดสมรรถภาพสมองแต่ละด้าน ดังนี้

003503

¹ Clifford P. Forchlick, Guidance Testing, (Science Research Associates Inc., 1959), p.96.

² Stanley J. Ahmann and Marvin P. Clock, Evaluating Pupil Growth, (Boston:Allyn and Bacon, 1953), p.10.

³ Raymond J. Gerberich and others, Measurement and Evaluation in the Modern School, (New York:David Mckay Company, Inc., 1962), p.34.

⁴ Anne Anastasi, Psychological Testing, (New York: The Macmillan Company, 1961), p.190.

⁵ L. L. Thurstone, Primary Mental Abilities, (Chicago Illinois: The University of Chicago Press, 1938), p.121.

- 1) ความถนัดทางด้านคณิตศาสตร์ (N-Factor)
- 2) ความถนัดทางด้านภาษา (V-Factor)
- 3) ความถนัดทางด้านเหตุผล (R-Factor)
- 4) ความถนัดทางด้านมิติสัมพันธ์ (S-Factor)
- 5) ความถนัดทางด้านการรับรู้ (P-Factor)
- 6) ความถนัดทางด้านความคล่องแคล่วในการใช้คำ (W-Factor)
- 7) ความถนัดทางด้านความจำ (M-Factor)

ความถนัดพิเศษ

ความถนัดพิเศษ หมายถึง ความสามารถพิเศษอันเป็นความสามารถเฉพาะตัวบุคคลที่ทำให้บุคคลนั้นแตกต่างไปจากบุคคลอื่นๆ ความถนัดพิเศษของบุคคลสามารถแยกออกได้ดังนี้

- 1) ความถนัดเชิงจักรกล (Mechanical Aptitude)
- 2) ความถนัดเชิงเสมียน (Clerical Aptitude)
- 3) ความถนัดทางดนตรี (Musical Aptitude)
- 4) ความถนัดทางศิลปะ (Artistic Aptitude)
- 5) ความถนัดในด้านภาษาต่างประเทศ (Foreign Language Aptitude)

ทัศนคติ

ทัศนคติ (Attitude) เป็นลักษณะทางจิตวิทยาอย่างหนึ่ง หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆอันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทำนองใดทำนองหนึ่ง การแสดงออกของทัศนคติโดยอาศัยพฤติกรรมนั้นจะเป็นไปในสองลักษณะคือ ทัศนคติเชิงนิมมาน (Positive Attitude) คือลักษณะที่เป็นการแสดงออกในทางพึงพอใจ เห็นด้วยหรือชอบหรือเมื่อบุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วทำให้ต้องประพฤติ ปฏิบัติ อยากรู้และอยากเข้าใจลึกซึ้งกับสิ่งนั้น อีกลักษณะหนึ่งคือทัศนคติเชิงนิเสธ

(Negative Attitude) ซึ่งเป็นการแสดงออกของพฤติกรรมในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วยหรือไม่ชอบ ถ้าบุคคลมีความรู้สึกลักษณะนี้ต่อสิ่งใด จะเกิดความเบื่อหน่าย ซิงซัง อยากรหนีให้ห่างไกลต่อสิ่งนั้น

คำว่า "ทัศนคติ" นักการศึกษาและนักจิตวิทยาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความไว้ คล้ายๆกันเช่น

แอน อนาสตาซี¹ (Anne Anastasi) กล่าวว่า ทัศนคติหมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆเช่น ก่อกลุ่มคน เชื้อชาติ ชนบทรรม เนียมประเพณี สถาบัน เป็นต้น ทัศนคติไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่สามารถสรุป พาดพิงจากพฤติกรรมภายนอก ทั้งที่ต้องใช้ภาษาและไม่ต้องใช้ภาษา

เจ พี กิลฟอร์ด² (J. P. Guilford) ได้ให้คำจำกัดความว่า ทัศนคติหมายถึง อารมณ์ที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆเช่น บุคคล สถาบันและเรื่องต่างๆของสังคม

คาร์เตอร์ วี กูด³ (Carter v. Good) ให้ความหมายว่า ทัศนคติคือความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์ บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใดๆ

เจ ซี นันแนลลี⁴ (J. C. Nunnally) กล่าวว่า ทัศนคติหมายถึงความโน้มเอียงที่มีปฏิกริยาตอบสนองต่อวัตถุ แนวความคิด สถาบันหรือบุคคลในทางบวกหรือทางลบ

¹ Anne Anastasi, Psychological Testing, 2d ed. (New York: The Macmillan Company, 1967), p.541.

² J. P. Guilford, General Psychology, (New York: D.Van Nostrand Company, Inc., 1952), p.545.

³ Carter V. Good, Dictionary of Education, (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1959), p.48.

⁴ J. C. Nunnally, Tests and Measurements, (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1959), pp.300-301.

แอล แอล เซอร์สโตน¹ (L. L. Thurstone) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า
 ทักษะนี้หมายถึงระดับของความรู้สึที่แสดงออกในทางบวกหรือลบต่อวัตถุในทางจิตวิทยา
 ซึ่งวัตถุในทางจิตวิทยาหมายถึง สัญลักษณ์ วลี คติพจน์ บุคคล สถาบันหรือแนวความคิด

เออร์เนสท์ อาร์ ฮิลการ์ด² (Ernest R. Hilgard) ให้ความหมายว่า
 ทักษะคือพฤติกรรมหรือความรู้สึที่เกิดขึ้นครั้งแรกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดหรือสถานการณ์
 ใดในทางเข้าหาหรือออกห่างและเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อไปในแนวที่เอน
 เอียงไปในลักษณะเดิมเมื่อพบกับสิ่งนั้นอีก

จากคำจำกัดความข้างต้นพอสรุปได้ว่า "ทักษะนี้หมายถึง ความคงที่แน่นอนของ
 สภาวะความพร้อมจากจิตใจของบุคคลที่จะตอบสนองต่อสภาพการณ์ใด บุคคลใดหรือสิ่งหนึ่ง
 สิ่งใดทางสนับสนุนหรือต่อต้าน"

ทักษะคืออาชีพครู หมายถึง อารมณ์หรือความรู้สึที่มีต่ออาชีพครูและพร้อมที่จะ
 แสดงพฤติกรรมโน้มเอียงออกมาอย่างหนึ่งอย่างใดในรูปของการประเมินเช่น เห็นด้วย
 ไม่เห็นด้วย เป็นต้น³

องค์ประกอบของทักษะ ทักษะประกอบด้วยพื้นฐาน 3 ส่วน คือ

1. ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive) มีขอบเขตคลุมถึงความคิด ความ
 เชื่อที่มีต่อสิ่งของ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ

¹ L. L. Thurstone, Primary Mental Abilities.

² Ernest R. Hilgard, Introduction to Psychology, (New York: Harcourt, Brace and World, Inc., 1962), p.214.

³ กัลลิก สันติสุขวงศ์โชติ, "ลักษณะบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนของนักศึกษาระดับ ป.กศ. และ ป.กศ.ชั้นสูง วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2519" (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหามัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 6.

2. ความรู้สึก (Affective) เช่น ความรัก ความโกรธ ความชอบหรือความเกลียดชัง

3. พฤติกรรม (Behavioral) เป็นการประพฤติ ปฏิบัติ การกระทำที่สามารถสังเกตได้

ลักษณะที่สำคัญของทัศนคติ

1) ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทัศนคติต่อเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้เนื่องจากสาเหตุหลายประการคือ สภาพแวดล้อม อายุ เชาว์ปัญญา เป็นต้น

2) เราสามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่ปรากฏ เพื่อเป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายทัศนคติได้

2) ทัศนคติไม่ใช่พฤติกรรมเป็นสภาวะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวการกำหนดแนวการแสดงออกของพฤติกรรม

4) ทัศนคติอาจเปลี่ยนได้ โดยอาศัยแรงจูงใจ หลักการแห่งเหตุผลและเมื่อประสบกับสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

บุคลิกภาพ

พฤติกรรมเป็นการตอบสนองของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งเร้าบางอย่าง ไม่ว่าสิ่งเร้านั้นจะเกิดจากภายในหรือภายนอกร่างกายมาจูงใจหรือก่อให้เกิดความเครียด¹ อันเป็นผลให้มนุษย์เกิดภาวะที่เตรียมพร้อมเสมอที่จะแสดงพฤติกรรมและด้วยเหตุที่มนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้นพฤติกรรมของมนุษย์จึงเกี่ยวข้องกับหรืออยู่ในขอบเขตของสังคม

บุคลิกภาพเป็นตัวชักใยอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมของมนุษย์ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางสังคมซึ่งพฤติกรรมเหล่านั้นจะขึ้นอยู่กับอุดมคติ หรือทัศนคติของมนุษย์ที่จะคิด หรือรู้สึกอย่างไร

¹ หลวงวิเชียร แพทยาคม. จิตวิทยาสังคม (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2509), หน้า 61.

ไรต่อสิ่งเร้านั้นๆ¹ เพราะอคติและทัศนคติเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและบุคลิกภาพของมนุษย์เป็นอย่างมาก ดังนั้นการที่จะศึกษาบุคลิกภาพของมนุษย์จึงจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยที่จะต้องศึกษาในด้านอคติและทัศนคติ

คลอสแมร์และริฟเฟิล² (Klausmeier and Ripple) กล่าวว่า บุคลิกภาพของมนุษย์ที่แสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นไปตามโครงสร้างบูรณาการซึ่งแสดงได้ดังภาพ 1

ภาพ 1 แสดงโครงสร้างบูรณาการแห่งบุคลิกภาพ

¹ T. W. Adorno, The Authoritarian Personality, (New York: Harper & Row Publisher, 1950), p.4.

J. E. Shaw and J. M. Wright, Scales for the Measurement of Attitudes, (New York: McGraw-Hill Book Company, 1967), p.3.

H. C. Triandis, Attitude and Attitude Change, (New York: John Wiley & Sons, Inc., 1971), p.2.

² H. J. Klausmeier and R. E. Ripple, Learning and Human Abilities, (New York: Harper & Row Publisher, Inc., 1971), p.557.

อิทธิพลของโครงสร้างบูรณาการแห่งบุคลิกภาพที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์นั้น คลอสแมร์แยกกล่าวถึงแต่ละด้านตามลำดับดังนี้ ด้านสุขภาพและพฤติกรรมทักษะ (Health and Psychomotor Skills) กล่าวได้ว่าความบกพร่องในด้านหนึ่งด้านใดหรือหลายๆด้านของพฤติกรรมทักษะอาจก่อให้เกิดการขัดขวางบูรณาการทางบุคลิกภาพของบุคคล การที่บุคคลไม่สามารถใช้หรือแสดงทักษะทางร่างกาย (Physical Skill) อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมไปทางก้าวร้าวหรือในทางที่ขัดต่อความต้องการของสังคมได้ ดังนั้นการศึกษาบุคลิกภาพจึงต้องคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพ สุขภาพและทักษะในด้านการใช้ความสัมพันธ์ของระบบกล้ามเนื้อของบุคคลด้วย

บุคลิกภาพทางด้านความสามารถในการคิด มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์เช่นเดียวกับที่สุขภาพและพฤติกรรมทักษะมีอิทธิพลต่อบูรณาการของบุคลิกภาพ เพราะผู้ที่มีความสามารถในด้านการคิดสูงย่อมที่จะเรียนรู้ได้ก็และสามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมได้ดีกว่าผู้ที่มีความสามารถทางด้านการคิดต่ำ

บุคลิกภาพทางด้านการปรับตัวนั้นมีผลต่อบูรณาการแห่งบุคลิกภาพเพราะว่าการปรับตัวของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับการประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาอันเป็นผลจากการที่บุคคลนำกลวิธีต่างๆของตนมาใช้ เมื่อประสบภาวะอันก่อให้เกิดขึ้นขัดแย้ง ซึ่งกลวิธีต่างๆเหล่านี้จะสรุปรวมเป็นบุคลิกภาพของเขาในด้านการปรับตัว

บุคลิกภาพทางมโนภาพแห่งคนหรือทางด้านทัศนคติ มโนภาพแห่งคนเป็นสิ่งที่บุคคลแต่ละคนอ้างถึงตนเองหรือเป็นความคิดส่วนตัวของเขาเองที่มีต่อบุคลิกภาพของเขา เป็นผลรวมทั้งหมดของความหมายของทัศนคติและความรู้สึกที่ตัวของเขาเองมีอยู่ซึ่งพัฒนาขึ้นมาตามลำดับเมื่อบุคคลสามารถแยกตนเองออกจากข้อกำหนดของสภาพแวดล้อมซึ่งจะพัฒนาไปสู่ความมั่นคงความวัยที่เพิ่มขึ้นของบุคคลและบุคลิกภาพของบุคคลทางด้านทัศนคติและความรู้สึกของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาที่เปลี่ยนไป

กิลฟอร์ด¹ (Guilford) กล่าวว่าคุณลักษณะต่างๆ (Traits) ของบุคลิกภาพของมนุษย์ก็คือด้านต่างๆ (Aspects) ของบุคลิกภาพนั่นเองและสามารถเขียนลงแผนภาพได้ดังนี้

ภาพ 2 แสดงคุณลักษณะต่างๆของบุคลิกภาพ ซึ่งแทนในด้านต่างๆของบุคลิกภาพ

จากภาพแสดงว่าคุณลักษณะทางด้านร่างกายแบ่งได้เป็น 2 ด้านด้วยกัน คือ ทางด้านชีวภาพ (Morphology) และทางด้านสรีรวิทยา (Physiology) คุณลักษณะทั้งสองด้านนี้เป็นคุณลักษณะของบุคลิกภาพที่กล่าวถึงโครงสร้างของร่างกาย เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก ผิวและลักษณะการทำงานของอวัยวะ (Organs) ของร่างกาย เช่น การเต้นของหัวใจ คุณภูมิของร่างกาย เป็นต้น

¹J. P. Guilford, Personality, (New York: McGraw-Hill Book Company Inc., 1959), pp.7-8.

ความสนใจ

ความสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้และถือว่าเป็นแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ ถ้าปราศจากความสนใจการเรียนรู้จะเกิดได้ยาก ความรู้เรื่องความสนใจจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการศึกษาของแต่ละคน เราอาจกล่าวได้ว่าความสนใจนั้นเป็นแรงผลักดันหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใดๆหรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งความสนใจแสดงถึงความโน้มเอียงในการที่บุคคลจะเลือกหรือทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ตนชอบมากกว่าสิ่งอื่นๆ ถ้าจะกล่าวให้ง่ายกว่านี้ ความสนใจก็คือ "การชอบ" หรือสิ่งที่เราชอบ (Likes) นั้นเอง¹

ในการอภิปรายเรื่องความสนใจและเรื่องบุคลิกภาพนั้น คาร์เลย์และแฮกเนบ² (Darley and Hagenab) ได้กล่าวว่า ความสนใจที่วัดได้และอาชีพที่ประกอบจริงๆย่อมสะท้อนให้เห็นบุคลิกภาพและเปิดโอกาสให้ความต้องการส่วนบุคคล (Personal Needs) และแรงขับ (Drives) ต่างๆได้รับการสนอง ความสนใจนั้นเชื่อกันว่ามีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนด้านวิชาการและความพึงพอใจในการทำงาน ฉะนั้นจึงจำเป็นที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะต้องทราบว่าตนมีความสนใจในสิ่งใดบ้างและมีมากน้อยเพียงใด ชนิดและปริมาณของความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เพราะคนเราทุกคนย่อมจะสนใจในเหตุการณ์และสิ่งของที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคนที่ได้รับมาไม่เหมือนกัน³

¹กรมการฝึกหัดครู, การทดสอบเพื่อแนะแนว ([ม.ป.ท.] ,2510), 87:235.

²John J. Darley and Theda Hagenab, Vocational Interest Measurement: Theory and Practice, (Minneapolis: University of Minnesota Press, 1955), p.133.

³จิตรา วสุวานิช, จิตวิทยาการศึกษา (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2514), หน้า 44.

เพาเวล¹ (Powell) กล่าวว่า ความสนใจวัดได้โดยใช้วิธีต่อไปนี้ คือ
แบบสำรวจความสนใจ (Interest Inventories) แบบสำรวจความ
สนใจจะประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่ง สำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ
ต่อข้อความต่างๆเหล่านั้น

2. ใช้แบบสอบถามแบบเปิด (Open-ended Questionnaire) โดยให้แต่ละ
บุคคลมีอิสระที่จะตอบคำถามต่างๆได้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน

3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interviews) ซึ่งจะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้สังเกตเห็น
พฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์

ในช่วงเกือบสองทศวรรษที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2503 (ค.ศ. 1960)
ประเทศต่างๆทั่วโลกได้พยายามที่จะปรับปรุง ปฏิรูปการศึกษาของคนไปในทิศทางที่เห็นว่า
เหมาะสมกับสภาพและฐานะ เศรษฐกิจ สังคมและเป้าหมายในอนาคตซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าจะ
ต้องมีผลกระทบทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนทิศทางของการฝึกหัดครูไปด้วย² เพื่อสนับสนุนและ
สนองการพัฒนาการศึกษาดังกล่าวดูจะเห็นได้จากในภูมิภาคเอเชีย ศูนย์วัฒนธรรมทางการ
ศึกษาเพื่อพัฒนาแห่งเอเชียขององค์การยูเนสโก ได้รวบรวมเอกสารซึ่งประเทศต่างๆใน
ภูมิภาคนี้ได้ริเริ่มโครงการใหม่ๆเกี่ยวกับการฝึกหัดครูและจัดการฝึกหัดครูให้มีส่วนสนับสนุน
การพัฒนาประเทศ การสร้างความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและรวมทั้งการปรับ
ปรุงคุณภาพของครูโดยตรง³

¹ Marwin Powell, The Psychology of Adolescence, (New York: The Bobbs Merrill Company, Inc., 1963), pp.337-338.

² จรุง มิสินทร์, "ทางใหม่ของการฝึกหัดครู," ครูปริทัศน์ 2 (สิงหาคม 2520) : 1-5.

³ Asian Center of Educational Innovation for Development, Teacher Education 1: Exploring New Directions in Teacher Education, UNESCO Regional Office for Education in Asia, Bangkok, 1976.

ในที่ประชุมครั้งที่ 35 ของการประชุมการศึกษาระหว่างชาติ ซึ่งจัดโดยองค์การ
ศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม ณ กรุงเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ ระหว่างวันที่ 27
สิงหาคมถึงวันที่ 4 กันยายน พุทธศักราช 2518 ได้มีการพิจารณาบทบาทของครูที่กำลัง
เปลี่ยนไปและอิทธิพลของบทบาทดังกล่าวในการที่จะเตรียมครูและอบรมครูประจำการ¹
ผลการประชุมของสำนักงานการศึกษาระหว่างชาติแห่งยูเนสโกครั้งที่ 35 กล่าวถึงการฝึก-
หัดครูไว้ว่า เนื่องจากแนวคิดและแนวปฏิบัติของการเรียนการสอนและของระบบการศึกษา
มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นการฝึกหัดครูจึงเป็นขั้นตอนแรกเท่านั้นในขบวนการของ
การเป็นครู ขบวนการของการเป็นครูจึงเป็นขบวนการซึ่งต่อเนื่องกัน เริ่มต้นจากการ
ฝึกหัดครูต่อเนื่องติดต่อกันไปชั่วชีวิตของการเป็นครู ดังนั้นการฝึกหัดครูและการฝึกอบรม
ครูประจำการจึงควรเป็นขบวนการเดียวกันและเป็นการศึกษาตลอดชีพในขบวนการเป็นครู²

บุคลากรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการให้ขบวนการการศึกษาต่อเนื่อง
กันไปอย่างราบรื่นก็คือครูผู้ทำการสอน ทั้งนี้เพราะผลการเรียนการสอนจะดีมากขึ้นเพียง
ใด หากใข้ผู้ที่ปรัชญาการศึกษา หลักสูตร หรือวิธีสอนของครูแต่เพียงอย่างเดียวไม่ แต่
ขึ้นอยู่กับตัวครูผู้สอนเอง เป็นประการสำคัญ³ ฉะนั้นการผลิตครูอันเป็นหน้าที่หนึ่งของรัฐจึง
ต้องพยายามอย่างยิ่งที่จะให้ได้ครูที่มีคุณภาพเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการสอน ตลอด
จนมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของประเทศ

¹สายหยุด จำปาทอง, "แนวโน้มของการฝึกหัดครู," วารสารคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ 7 (ตุลาคม 2518): 4: 33-37.

²รายงานของคณะผู้แทนไทย จากการประชุม "International Conference
on Education, ของ International Bureau of Education, U N E S C O
ณ Palais des Nations, เจนีวา, สวิตเซอร์แลนด์, พ.ศ.2518. (ฉบับโรเนียว)

³กรมการฝึกหัดครู, หน่วยศึกษานิเทศก์, การแนะแนวการสอนวิชาการศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา พ.ศ.2508 ([ม.ป.ท.,ม.ป.ป.]), หน้า 1.

กรมการฝึกหัดครูซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการผลิตครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงและระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการผลิตครู คือมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในวิชาการสำหรับครู มีทักษะในการสอน สามารถนำหลักการ วิธีการและกลวิธีต่างๆในขบวนการเรียน การสอนไปใช้ในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักประเมินผลการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานของคนและต้องเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี สมรรถภาพในการเป็นครู ตลอดจนปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูและเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการผลิตครูดังกล่าว¹ ในปีการศึกษา 2520 กรมการฝึกหัดครูได้รับคำสั่งจากรัฐบาลซึ่งได้แถลงนโยบายไว้ต่อสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิบัติการปกครองแผ่นดินเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2519 โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการฝึกหัดครูว่า

ในค่านการฝึกหัดครูหรือศึกษาศาสตร์ เพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติ รัฐบาลนี้ถือเป็นหน้าที่โดยตรงของรัฐและผู้เกี่ยวข้องในการรับผิดชอบ ค่าเนนการและการรับบุคคลเข้ามาศึกษาในค่านการฝึกหัดครูหรือศึกษาศาสตร์ สถาบันฝึกหัดครูหรือศึกษาศาสตร์จะตองใช้มาตรการพิเศษคัดเลือกให้ได้บุคคลที่มีสติปัญญาและความสามารถเหมาะสมและมีทัศนคติ บุคลิกภาพและความสนใจอย่างแท้จริงที่จะเป็นครู มาเป็นผู้รับการศึกษาค่านนี้²

กรมการฝึกหัดครูจึงกำหนดหลักการในการรับบุคคลเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาในวิทยาลัยครูที่อยู่ในหรือใกล้กับท้องถิ่นของตน
2. ให้ทุกท้องถิ่นได้มีนักศึกษาครูเข้ามารับการศึกษาในวิทยาลัยครูตามขนาดและ

¹กระทรวงศึกษา, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง 2510 ([ม.ป.ท.] , โรงพิมพ์คุรุสภา, 2515), หน้า 1.

²กรมการฝึกหัดครู, การรับบุคคลเข้าศึกษาเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพครู ปีการศึกษา 2520, หน้า 1.

ความต้องการของท้องถิ่นนั้น เพื่อให้เขาเหล่านั้นมีความผูกพันที่จะกลับไปปฏิบัติหน้าที่พัฒนาท้องถิ่นของตน

3. ให้ได้นักศึกษาคูที่มีสติปัญญา ความสามารถเหมาะสมและมีทัศนคติ บุคลิกภาพและความสนใจที่จะประกอบอาชีพครูอย่างแท้จริงมารับการฝึกอบรม เพื่อจะได้กลับไปเป็นผู้นำชุมชนในการดำรงชีวิตแบบประชาธิปไตยที่ยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และวัฒนธรรมไทย ตลอดจนแนะนำและชักจูงสังคมชนบทไม่ให้ฝักใฝ่ในลัทธิการเมืองอื่นอีกด้วย¹

ในปีพุทธศักราช 2519 กรมการฝึกหัดครูได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญและชำนาญทางด้านมาตรฐานและการประเมินผลให้มีหน้าที่สร้างแบบสอบเพื่อใช้ในการสอบคัดเลือกบุคคลผู้สมัคร เข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.ต้น) ทั่วประเทศซึ่งทางรัฐบาลต้องการให้เน้นวิธีการคัดเลือกอย่างแท้จริง คณะกรรมการได้แบ่งวิธีการคัดเลือกให้ได้นักศึกษาคูที่มีสติปัญญา ความสามารถเหมาะสม มีทัศนคติ บุคลิกภาพและความสนใจที่จะประกอบอาชีพครูอย่างแท้จริงออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งในค่านสติปัญญาได้ใช้แบบสอบทางค่านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นหลักโดยทดสอบความรู้ทางค่านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษาและความรู้ทั่วไป ส่วนที่สองค่านความเหมาะสมที่จะเป็นครูก็มีแบบสอบ 3 ฉบับ คือแบบสอบบุคลิกภาพ แบบสำรวจความสนใจและแบบสัมภาษณ์ โดยที่ให้น้ำหนักคะแนนเท่ากันทั้งสองส่วนคือส่วนละ 50% (เกณฑ์ใช้สำหรับปีการศึกษา 2520)

แบบสอบบุคลิกภาพและแบบสำรวจความสนใจเป็นแบบสอบที่สร้างขึ้นวัดทางทักษะพิสัย (Affective Domain) โดยที่คณะกรรมการคำนึงถึงความตรงของข้อกระทง (Item Validity) เป็นหลักสำคัญ วิธีดำเนินการสร้างประกอบด้วยการสร้างทางทฤษฎีในเบื้องต้น คือวิเคราะห์ลักษณะครูอันพึงประสงค์จากหลักสูตรการผลิตครูทุกระดับ

¹กรมการฝึกหัดครู, การรับบุคคลเข้าศึกษาเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพครู ปีการศึกษา 2520, หน้า 1.

และผลการวิจัยลักษณะครูที่ดีและครูที่สังคมต้องการ โดยจำแนกออกมาเป็นตัวประกอบ (Factor) ที่สำคัญ 15 กลุ่ม เมื่อสร้างทางทฤษฎีเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงนำไปสอบกับบุคคล 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเรียกว่า กลุ่มเกณฑ์ที่ใช้ตัดสิน (Criterion group) คือกลุ่มครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนปัจจุบันทั้งระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา เป็นครูที่ได้รับการคัดเลือกในลักษณะเป็นครูดีซึ่งได้รับประกาศนียบัตรในการดำเนินงานจากการประกวดการสอนของครู ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งนั้นใช้บุคคลอื่นซึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพครูมีทั้งช่าง พยาบาล นักเรียนพลศึกษา เป็นต้น เมื่อทดสอบทั้งสองกลุ่มแล้วหาค่าความตรงของข้อกระทง (Item Validity) ของแบบสอบทั้งสองฉบับ เลือกเฉพาะข้อที่มีค่าทางสถิติซึ่งมีอำนาจจำแนกครูดีกับคนธรรมดาออกจากกัน แบบสอบทั้งสองชุดนั้นจึงได้นำไปใช้คัดเลือกผู้สมัครสอบระดับประกาศนียบัตรวิชาการ การศึกษา (ป.กศ.ต้น) ในปีการศึกษา 2520 แบบสอบบุคลิกภาพและแบบสำรวจความสนใจทั้งสองชุดนี้ทางกรมการฝึกหัดครูไม่อนุมัติให้ใช้สอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงและระดับปริญญาตรี เพราะเหตุว่าเวลาในการดำเนินการสอบไม่พร้อมกัน แบบสอบบุคลิกภาพและแบบสำรวจความสนใจที่จะใช้คัดเลือกในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.ชั้นสูง) และระดับปริญญาตรี (ค.บ.) ในปีการศึกษา 2520 กรมการฝึกหัดครูกำลังดำเนินการสร้างแบบสอบทั้งสองอยู่ ซึ่งคาดว่าจะสามารถนำออกใช้ได้ในปีการศึกษา 2521

กรมการฝึกหัดครูใช้แบบสอบบุคลิกภาพและความเหมาะสมในการเป็นครูคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษานั้น สาเหตุหนึ่งคือเป็นนโยบายของประเทศซึ่งระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่สี่¹ และอีกสาเหตุหนึ่งนั้นปรากฏว่า ผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการการศึกษา (ป.กศ.ต้น) ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2516 ถึง 2518 เป็นบุคคลซึ่งมีผลการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในกลุ่มคะแนนค่อนข้างต่ำ คือส่วนใหญ่

¹กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานปลัดกระทรวง, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่สี่ (2520-2524) (เฉพาะที่เกี่ยวกับการศึกษาและสังคม) (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ, 2519), หน้า 27-37.

มีเปอร์เซ็นต์ระหว่าง 50-65% สูงกว่านี้ก็มีบ้างแต่มีจำนวนน้อยมาก ทำให้กรรมการฝึกหัดครู คัดสินใจที่จะใช้เครื่องมือคัดเลือกทั้งส่วนที่เป็นภาควิชาการและส่วนที่เป็นบุคลิกภาพ¹

วิทยาลัยครูจันทร เกษมได้เขียนแบบสอบเพื่อใช้คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีการศึกษา 2519 รวม 2 ฉบับ ฉบับแรกคือแบบทดสอบ แบบสอบความรู้ทั่วไปสำหรับการเป็นครู โดยมีทฤษฎีว่าผู้ที่จะมาเป็นนักศึกษาครูจะต้องมีความรู้ ความสามารถในวิชาภาษาไทย วิชาการศึกษา วิชาสังคมศึกษาและความถนัดทางการเรียนรู้ ส่วนฉบับที่สองเป็นแบบสอบเฉพาะวิชาเอก แบบทดสอบความรู้ทั่วไปสำหรับการเป็นครูที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ส่วนหนึ่งเป็นความถนัดทางการเรียนรู้ อีกส่วนหนึ่งเป็นแบบสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในวิชาต่างๆ 3 วิชาคือภาษาไทย การศึกษาและสังคมศึกษา ซึ่งในประเทศไทยเราก็ใช้แบบสอบคัดเลือกเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาใน โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยเน้นที่แบบสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนใน วิชาต่างๆเป็นสำคัญ

การวิจัยในประเทศ

ประนิษฐศรี สาริกัลยะ² (2516) ได้ทำการวิจัยแบบสอบวิชาภาษาอังกฤษซึ่งใช้ ทดสอบผู้สมัคร เข้าศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิตและประกาศนียบัตรชั้นสูง พุทธศักราช 2516 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1,082 คน เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะของแบบสอบ และหาปกติวิสัย แบบสอบแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนแรกถามเกี่ยวกับโครงสร้างเป็นข้อสอบชนิด เดิมค่าในช่องว่าง ตอนที่สองเป็นการอ่านเอาเรื่องเป็นข้อสอบชนิดให้เลือกตอบโดยไม่ กำหนดเวลา (Power test) มีข้อกระทง 100 ข้อใช้เวลา 3 ชั่วโมง

การวิจัยพบว่า ค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนสอบเท่ากับ 59.97 ส่วนเบี่ยงเบน

¹สัมภาษณ์ กิเรก ศรีสุขโช, ประธานกรรมการสร้างแบบทดสอบคัดเลือก ปีการศึกษา 2520 และ 2521, 13 กุมภาพันธ์ 2521.

²ประนิษฐศรี สาริกัลยะ, "การวิเคราะห์แบบสอบวิชาภาษาอังกฤษฉบับ 16" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย, 2516).

มาตรฐานเท่ากับ 14.29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบตอนที่ 1 และแบบสอบตอนที่ 2 เท่ากับ .88 ข้อกระทงที่จัดว่าอยู่ในเกณฑ์มีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 72 ความเที่ยงของแบบสอบตอนที่ 1, 2 และทั้งฉบับคำนวณจากสูตรคูเคอร์-ริชาร์คสันสูตรที่ 21 เท่ากับ .86, .94 และ .72 ตามลำดับ ความตรงตามทำนายจากการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบกับคะแนนเฉลี่ยสะสมหนึ่งภาคการศึกษาของผู้รับการสอบจำนวน 234 คนเท่ากับ .11 จากการทดสอบค่าที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกการสอบภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกสูงกว่ากลุ่มที่เลือกวิชาอื่นๆ เป็นวิชาเอกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .0005

สมคิด แก้วอรสาณ¹(2516)ได้ทำการวิเคราะห์แบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรมฟอรัม 16 ที่ทางคณะครุศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ร่วมกันสร้างขึ้น แบบสอบนี้ประกอบด้วยแบบสอบย่อย 3 ชุดคือ ชุดความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่างและเชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์ จำนวนข้อทั้งหมด 60 ข้อใช้เวลาสอบ 90 นาที การวิเคราะห์ใช้เทคนิค 27% คำนวณค่าระดับความยากและอำนาจจำแนก สัมประสิทธิ์ความเที่ยง ความตรงและปกติวิสัย ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้ แบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรมฟอรัม 16 มีความยากอยู่ระหว่าง .175 ถึง .986 อำนาจจำแนก .002 ถึง .988 สัมประสิทธิ์ความเที่ยงคำนวณโดยใช้สูตรคูเคอร์-ริชาร์คสัน สูตรที่ 20 เป็น .512 สัมประสิทธิ์ความตรงเชิงทำนายคำนวณโดยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรมฟอรัม 16 กับคะแนนสอบปลายปีเป็น .268 และมีความตรงเชิงเทียบกลุ่มคือ ความถนัดเชิงวิศวกรรมของบุคคลที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์สูงกว่าความถนัดเชิงวิศวกรรมศาสตร์ของกลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

¹ร้อยตรีสมคิด แก้วอรสาณ, "การวิเคราะห์แบบสอบความถนัดเชิงวิศวกรรมฟอรัม 16" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

มาณี สมิธสัมพันธ์¹ (2517) ทำการวิเคราะห์แบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม
ฟอร์ม 2517 แบบสอบถามปรับปรุงจากแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรมฟอร์ม 2516 ประกอบ
ด้วยแบบสอบถามย่อย 3 ชุดคือ แบบสอบถามความถนัดเชิงคณิตศาสตร์ เชิงเหตุผลทางวิศวกรรม
ศาสตร์และเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง จำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 90 ข้อ กำหนดเวลาสอบ 70
นาที ได้นำไปทดลองใช้กับบุคคลที่ผ่านการสอบคัดเลือกข้อเขียนเข้าศึกษาในคณะวิศวกรรม
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2517 จำนวน 439 คน การวิเคราะห์มี
ความมุ่งหมายเพื่อหาความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบ ความเที่ยงเชิงความสอดคล้อง
ภายในจากค่าความถ่วงจากสูตรครุเกอร์-ริชาร์ดสันสูตรที่ 20 ความตรงภายในจากสหสัมพันธ์
ของคะแนนจากแบบสอบถามย่อยกับแบบสอบถามรวม และความตรงเชิงทำนายจากสหสัมพันธ์
ระหว่างคะแนนจากแบบสอบถามกับคะแนนเฉลี่ยของภาคต้นปีการศึกษา 2517 ของกลุ่มตัวอย่าง
วิเคราะห์ด้วยวิธีประกอบโดยวิธีแบบตัวประกอบสำคัญ (Principal Factor Method)
และหมุนแกนตัวประกอบโดยวิธีไกเซอร์แวนแมกซ์ (The Kaiser Varimax Rotation)
ได้ผลวิเคราะห์ดังนี้ แบบสอบถามมีความยากอยู่ระหว่าง .021 ถึง .991 อำนาจจำแนก
อยู่ระหว่าง -.057 ถึง .582 ร้อยละ 53.3 ของข้อสอบทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์คือมีความ
ยากอยู่ระหว่าง .100 ถึง .800 และอำนาจจำแนกตั้งแต่ .200 ขึ้นไป ค่าสัมประสิทธิ์
แห่งความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามเท่ากับ .741 ค่าสัมประสิทธิ์
แห่งความตรงเชิงทำนายจากสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของภาคต้นปีการศึกษา 2517
กับคะแนนจากแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรมฟอร์ม 2517 และจากแบบสอบถามความ
ถนัดเชิงคณิตศาสตร์ เชิงเหตุผลทางวิศวกรรมศาสตร์, เชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่าง เท่ากับ
.260, .130, .212 และ .182 ตามลำดับซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากการวิเคราะห์
โครงสร้างทางทฤษฎีของแบบสอบถามโดยวิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ ปรากฏว่าแบบสอบถาม

¹มาณี สมิธสัมพันธ์, "การวิเคราะห์ตัวประกอบแบบสอบถามความถนัดเชิงวิศวกรรม
ฟอร์ม 2517" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านการศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

ถนัดเชิงวิศวกรรมพอร์ม 2517 ประกอบด้วยตัวประกอบทั้งสิ้น 23 ตัว หลังจากหมุนแกน ตัวประกอบแบบอโรคอนดลแล้วได้ตัวประกอบที่สำคัญ 4 ตัวคือ ตัวประกอบเชิงคณิตศาสตร์ ตัวประกอบเชิงวิศวกรรมขั้นมูลฐานทางปฏิบัติ ตัวประกอบเชิงความสัมพันธ์ด้านรูปร่างและ ตัวประกอบเชิงฟิสิกซ์ประยุกต์

ประภาพร ศรีตระกูล¹(2517)ได้ทำการวิเคราะห์ข้อและตรวจสอบโครงสร้างทางทฤษฎีของแบบสอบความถนัดทางวิชาการ (ว.ร.ว.16)ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,711 คน ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบสอบนี้มีระดับความยากระหว่าง .002 ถึง .935 อำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง -.015 ถึง .796 สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับและแบบสอบย่อยแต่ละชุด (เหตุผลทางด้านภาษาศาสตร์ การคิดแบบตรรกวิทยา เหตุผลทางด้านคณิตศาสตร์และเหตุผลทางด้านนามธรรม) มีค่าเป็น .832, .680, .480, .643 และ .716 ตามลำดับ ความตรงภายในของแบบสอบย่อยแต่ละชุดกับแบบสอบทั้งฉบับเป็น .740, .801, .767 และ .737 ตามลำดับ ในการวิเคราะห์ตัวประกอบใช้เมตริก 60×60 สะกัดตัวประกอบด้วยวิธีแบบตัวประกอบสำคัญและหมุนแกนโดยวิธีแวนแมกซ์ โดยมีสมมติฐานว่าโครงสร้างทางทฤษฎีของความถนัดทางวิชาการ (ว.ร.ว.16) น่าจะประกอบด้วยตัวประกอบ 4 ตัวคือ เหตุผลทางด้านภาษาศาสตร์ การคิดทางตรรกวิทยา เหตุผลทางด้านคณิตศาสตร์และเหตุผลทางด้านนามธรรม แต่ผลการวิจัยปรากฏว่า โครงสร้างทางทฤษฎีของความถนัดทางวิชาการประกอบด้วย 4 ตัวประกอบคือ ตัวประกอบเกี่ยวกับอุปมาน (Induction) ความสัมพันธ์ทางภาษา (Verbal Relation) การเคลื่อนไหวในเชิงอวกาศ (Movement in space) และความสัมพันธ์ทางด้านรูปร่าง (Space Relation) ซึ่งข้อค้นพบไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

¹ประภาพร ศรีตระกูล, "การวิเคราะห์แบบสอบความถนัดทางวิชาการ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

ปราณี เสาภาชน¹(2517) ได้วิเคราะห์ข้อสอบความถนัดทางการเรียนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (บางแสน) ปีการศึกษา 2517 จากจำนวนผู้สมัครสอบ 2,178 คน ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบย่อย 4 ชุด ปรากฏว่า แบบสอบย่อยความถนัดเชิงภาษาไทยมีอำนาจจำแนกระหว่าง .03 ถึง .51 รัศับความยากระหว่าง .09 ถึง .80 สัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่า .465 และสัมประสิทธิ์ความตรงมีค่า .652 ; แบบสอบย่อยความถนัดเชิงคณิตศาสตร์มีอำนาจจำแนกระหว่าง -.12 ถึง .62 รัศับความยากอยู่ระหว่าง .10 ถึง .64 สัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่า .652 และสัมประสิทธิ์ความตรงมีค่า .687 ; แบบสอบย่อยความถนัดเชิงอุปมาอุปไมยมีอำนาจจำแนกระหว่าง .17 ถึง .76 รัศับความยากระหว่าง .16 ถึง .86 สัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่า .821 และสัมประสิทธิ์ความตรงมีค่า .832 ; แบบสอบย่อยความถนัดเชิงจัดประเภทมีอำนาจจำแนกระหว่าง .09 ถึง .62 รัศับความยากระหว่าง .09 ถึง .94 สัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่า .699 และสัมประสิทธิ์ความตรงมีค่า .813

ฉวีวรรณ โพธิ์ศรี²(2517) ได้วิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบคัดเลือกของโรงเรียนเทคนิคโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพศึกษา ซึ่งใช้สอบคัดเลือกเมื่อต้นปีการศึกษา 2517 มีทั้งหมด 5 วิชาคือ แบบสอบวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และความถนัดทางช่าง ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบสอบแต่ละวิชามีข้อสอบที่รัศับความยากและอำนาจจำแนกก็ตามเกณฑ์เรียงลำดับดังนี้ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ความถนัดทางช่าง ภาษาไทยและวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 76, 58, 43, 40 และ 35 ตามลำดับ

¹ปราณี เสาภาชน, "การวิเคราะห์ข้อสอบความถนัดทางการเรียนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (บางแสน)" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

²ฉวีวรรณ โพธิ์ศรี, "การวิเคราะห์ข้อสอบแบบแยกเตอร์คัดเลือกของโรงเรียนเทคนิคโครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาอาชีพศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

แบบสอบนี้มีสัมประสิทธิ์ความเที่ยงระหว่าง .9011 ถึง .9569 สัมประสิทธิ์ความตรงเชิงทำนายเมื่อใช้แบบสอบ 5 วิชา รวมทำนายตัวเกณฑ์มีค่าสูงสุดเป็น .6693 ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 และสหสัมพันธ์พหุคูณเมื่อใช้แบบสอบ 5 วิชา รวมทำนายมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับสหสัมพันธ์เมื่อใช้แบบสอบน้อยกว่า 5 วิชาที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

มาโนช กลั่นฤทธิ์¹(2518)ได้ทำการวิเคราะห์แบบสอบคัดเลือกวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518 การวิเคราะห์ได้ผลดังนี้ ค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 36.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.18 สัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ .77 ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 4.36 ความตรงตามทำนายจากการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบกับคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษบังคับหนึ่งภาคเรียนของกลุ่มตัวอย่าง 57 คนเท่ากับ .85

ชอลดา พันธุเสนา²(2518)วิเคราะห์แบบสอบคัดเลือกนักศึกษาพยาบาล วชิรพยาบาล ปีการศึกษา 2517 รวม 7 ฉบับ เป็นแบบสอบ 2 ชุดคือชุดความถนัดทางการเรียนได้แก่แบบสอบด้านภาษา คณิตศาสตร์ มีติสัมพันธ์ อุปมาอุปไมยและรหัส ส่วนแบบสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้แก่วิชาภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์ทั่วไป ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อของแบบสอบคัดเลือกทุกฉบับมีค่าระดับความยากอยู่ในช่วง .003 ถึง .967 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ในช่วง .010 ถึง .975 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบภาษาไทยและภาษาอังกฤษต่ำกว่า .50 ส่วนของแบบสอบที่เหลืออีก 5

¹มาโนช กลั่นฤทธิ์, "การวิเคราะห์แบบสอบคัดเลือกวิชาภาษาอังกฤษ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

²ชอลดา พันธุเสนา, "การวิเคราะห์แบบสอบคัดเลือกนักศึกษาพยาบาล วชิรพยาบาล ปีการศึกษา 2517" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

ฉบับมีค่าประมาณ .70 และสูงกว่า แบบสอบคัดเลือกที่นำมาศึกษาครั้งนี้มีค่าความตรงเชิงพยากรณ์ระหว่าง .026 ถึง .259 ซึ่งไม่มีค่าใดที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บรรยงก์ บรรยงเมธ¹(2518)ได้ทำการวิเคราะห์แบบสอบคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูนครสวรรค์ ประจำปีการศึกษา 2518 แบบสอบนี้ประกอบด้วย 6 วิชาคือ วิชาความรู้ทั่วไป คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบสอบคัดเลือกแต่ละวิชามีข้อสอบที่มีระดับความยากและอำนาจจำแนกก็ตามเกณฑ์เรียงลำดับดังนี้ วิชาความรู้ทั่วไป สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ มีสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเท่ากับ .7419, .7412, .7126, .6522, .6211 และ .5973 ตามลำดับ สัมประสิทธิ์ความตรงเชิงพยากรณ์เมื่อใช้แบบสอบทั้ง 6 วิชากับเกณฑ์มีค่า .7084 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเมื่อใช้แบบสอบ 5 วิชาคือความรู้ทั่วไป คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์รวมกันพยากรณ์เกณฑ์มีค่า .7062 ซึ่งไม่แตกต่างกับเมื่อใช้แบบสอบทั้ง 6 วิชาด้วยกันพยากรณ์ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

จินตนา มาพวง²(2519)ได้ศึกษาว่ามีตัวประกอบใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนในระดับอุดมศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วยตัวแปรที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการสอน กลุ่มตัวอย่างคืออาจารย์และนิสิตจากคณะต่างๆในสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 618 คน นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยสะกัตัวประกอบด้วยวิธีตัวประกอบสำคัญและหมุนแกนตัวประกอบแบบ

¹ บรรยงก์ บรรยงเมธ, "การวิเคราะห์แบบสอบคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูนครสวรรค์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

² จินตนา มาพวง, "ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาสังคมศาสตร์" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

อรรถกอนอลโดยวิธีแวนแมกซ์ไค์ตัวประกอบ 5 ตัว คือ ความสัมพันธ์ของอาจารย์กับนิสิต
วิธีสอน ลักษณะบุคลิกภาพของอาจารย์ ทักษะของอาจารย์ต่อวิชาที่สอนและการประเมินผล

พิไลพรรณ ทองใหญ่¹(2519)ได้ทำการวิเคราะห์แบบสอบวิชาภาษาอังกฤษ
ฟอร์มลับหกคี่ ซึ่งใช้คัดเลือกผู้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิต
ศึกษา แบบสอบนี้เป็นการใช้ภาษา 40 ข้อ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน
60 ข้อรวม 100 ข้อ การวิเคราะห์ใช้เทคนิค 33% ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบสอบ
มีข้อสอบที่มีระดับความยากระหว่าง .13 ถึง .78 มีอำนาจจำแนกระหว่าง .182 ถึง .549
รวม 64 ข้อ สัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ .827 และพบว่าความเที่ยงที่คำนวณด้วยวิธี
วิเคราะห์ความแปรปรวนของฮอยท์มีค่าเท่ากับการคำนวณโดยใช้สูตรคูเคอร์-ริชาร์คสันสูตร
ที่ 20 จากการตรวจสอบด้วยค่าที่กลุ่มที่เลือกสาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกจะมี
คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เลือกสาขาอื่น ๆ เป็นวิชาเอกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เทิมพร หนองพงษ์²(2519)ได้ทำการวิเคราะห์แบบสอบความสามารถเชิง
ถ้อยคำภาษาไทย ฟอร์มลับหก เป็นแบบสอบเลือกตอบชนิด 5 ตัวเลือก จำนวน 29 ข้อ
ใช้สอบคัดเลือกนิสิตจำนวน 164 คน เวลาในการสอบ 3 ชั่วโมง ได้ผลการวิเคราะห์
ครั้งนี้ คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบเท่ากับ 12.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.52 ค่า
ความตรงตามทำนายเท่ากับ .167 ค่าความตรงร่วมสมัยเท่ากับ .093

¹พิไลพรรณ ทองใหญ่, "การวิเคราะห์แบบสอบวิชาภาษาอังกฤษ ฟอร์มลับหก
คี่" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ-
มหาวิทยาลัย, 2519).

²เทิมพร หนองพงษ์, "การวิเคราะห์แบบสอบความสามารถเชิงถ้อยคำภาษา
ไทย ฟอร์มลับหก" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

การวิจัยในต่างประเทศ

เคอราน, กอร์คอนและคอบล์¹ (R. L. Curran, I. J. Gordon and J. F. Doyle, 1966) ได้ร่วมกันสร้างแบบสอบวิชาปรัชญาการศึกษา แล้วนำไปทดสอบกับนักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาวิชาปรัชญาการศึกษาและนักศึกษาที่เรียนวิชานี้ไปแล้วในมหาวิทยาลัยฟลอริดา ผลการวิจัยพบว่า ข้อสอบจำนวน 100 ข้อมีข้อที่อยู่ในเกณฑ์ 25 ข้อ ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยวิธีทดสอบซ้ำ (Test-Retest) มีค่าเท่ากับ .82 ค่าสัมประสิทธิ์ความตรงของแบบสอบโดยวิธีสหสัมพันธ์แบบพอยท์ ไบซีเรียล (Point Biserial Correlation) มีค่าเท่ากับ .63 โดยใช้การทดลองของนักศึกษาเป็นเกณฑ์คือผู้ที่เรียนไปแล้วถือว่ามีการฝึกมาก ส่วนนักศึกษาที่กำลังเรียนถือว่ามีการฝึกน้อยกว่า

เอล² (Martin J. Elle, 1967) ได้ศึกษาความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสอบวัดความถนัดทางการเรียนและแบบสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน โดยใช้อันดับคะแนนเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ของนักศึกษาวิทยาลัยเซาเทิร์นโอเรกอน (Southern Oregon College) เป็นเกณฑ์พบว่า แบบสอบวัดความถนัดทางการเรียนเป็นตัวทำนายเกณฑ์ได้ที่ดีที่สุด ส่วนแบบสอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ทำนายเกณฑ์ได้คือ แบบสอบวิชาสังคมศึกษาและวิชาภาษาอังกฤษ

¹ R. L. Curran, I. J. Gordon and J. F. Doyle, "A Short test of One's Educational Philisophy," Education and Psychological Measurement, Vol.26, No.2 (1966), pp.383-393.

² Martin J. Elle, "Prediction of the Academic Success of Freshmen at Southern Oregon College," Dissertation Abstracts 27 (March 1967):2875-2876.

อาห์หมัค¹ (Farrukh Z. Ahmad, 1968) ได้ศึกษาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสอบโอทิส คิวิค สกอริง เมนชอล อะบิลิตี้ เทสต์ (Otis Quick Scoring Mental Ability Test) โดยนำแบบสอบไปทดสอบกับนักศึกษาในปากีสถานตะวันตก นำข้อมูลไปวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์แห่งความตรงเชิงพยากรณ์โดยใช้อันดับคะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) เป็นเกณฑ์ พบว่าแบบสอบฉบับนี้สามารถทำนายความสำเร็จทางการเรียนของนักศึกษาปากีสถานตะวันตกได้ เท่ากับ .67

เวสต์บรูกและโจนส์² (Bert W. Westbrook and Charles I. Jones, 1968) ได้วิเคราะห์แบบสอบที่นักศึกษาวชิฎญาโท มหาวิทยาลัย North Carolina State ที่เรียนวิชาวัดผลการศึกษาได้ช่วยกันสร้างไว้ ผลการวิเคราะห์พบว่า ในแบบสอบฟอร์ม เอ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยใช้สอบซ้ำ (Test-Retest) เป็น .82 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split-Half) เป็น .62 และค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงคำนวณโดยใช้สูตรคูเคอร์-ริชาร์คสันมีค่า .73 แบบสอบฟอร์ม บี มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงจากการสอบซ้ำเท่ากับ .71 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงจากแบบฟอร์มคู่ขนาน (Pararell Form) ของแบบสอบฟอร์ม เอ กับแบบสอบฟอร์ม บี ในการสอบครั้งแรกและครั้งหลังเป็น .63 และ .62 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ความตรงตามทำนายของแบบสอบทั้งสองเป็น .75 และ .59 ตามลำดับ

¹Farrukh Z. Ahmad, "Is the Otis Quick Scoring Mental Ability Test a Good Predictor of Academic Success in West Pakistan?," Education and Psychological Measurement Vol.28, No.3 (1968),:947-949.

²Bert W. Westbrook and Charles I. Jones, "The Reliability and Validity of a Class-Constructed Measure of Achievement in test and Measurement," Educational and Psychological Measurement Vol.28, No.2 (1968),:485-486.

คอสติน¹ (Frank Costin, 1970) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวเลือกของแบบสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) โดยได้นำแบบสอบจิตวิทยาซึ่งเขาและผู้ร่วมงานได้สร้างไว้และวิเคราะห์หาระดับความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อไว้แล้ว มาดัดแปลงเป็นแบบสอบชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือกและชนิด 3 ตัวเลือก รวม 2 ฉบับ แล้วนำไปทดสอบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ จำนวน 207 คนและคำนวณหาระดับความยาก อำนาจจำแนกและความเที่ยงของแบบสอบทั้งสองฉบับ พบว่า แบบสอบชนิด 3 ตัวเลือกมีค่าเฉลี่ยของอำนาจจำแนกและค่าความเที่ยงสูงกว่าแบบสอบชนิด 4 ตัวเลือก

ทัตแฮมและทัตแฮม² (Clifford B. Tatham and Elaine J. Tatham, 1971) ได้วิเคราะห์แบบสอบวิชาพีชคณิต 3 (Algebra III) ของมหาวิทยาลัยออกตาวา ที่ใช้คัดเลือกนักศึกษาในการเลือกเรียนวิชาต่างๆพบว่า แบบสอบมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงซึ่งคำนวณโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนของฮอยท์ (Hoyt's Analysis of Variance) เท่ากับ .8995 และค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงซึ่งคำนวณด้วยวิธีของ Saupe (Saupe's Method) เท่ากับ .8695 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) เท่ากับ 2.52 ความตรงตามทำนายของแบบสอบศึกษาจากผลการเรียนวิชาแคลคูลัสและเรขาคณิตวิเคราะห์ (Calculus and Geometric Analysis) ของนักศึกษา 113 คน พบว่า นักศึกษากลุ่มที่ประสบผลสำเร็จในการเรียน (เกรด C ขึ้นไป) และนักศึกษากลุ่มที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน (เกรด D ลงมา) มีคะแนนการสอบวิชาพีชคณิต 3 (Algebra III) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าคะแนนจากแบบสอบวิชาพีชคณิต 3 สามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลในการเรียนคณิต

¹ Frank Costin, "The Optimal Number of Alternatives in Multiple Choice Achievement Test: Some Empirical Evidence for a Mathematical," Educational and Psychological Measurement Vol.30, No.2 (1970), :353-357.

² Clifford B. Tatham and Elaine J. Tatham, "A Note on the Predictive Validity of the Cooperative Algebra III," Educational and Psychological Measurement Vol.31, No.2 (1971), : 517-518.

ศาสตร์ทางด้านพีชคณิต แคลคูลัสและเรขาคณิตวิเคราะห์ของนักศึกษาได้

เฮลส์¹ (Loyde W. Hales, 1972) ศึกษาวิธีหาค่าดัชนีอำนาจจำแนกโดยเปรียบเทียบการหา 3 วิธีคือ วิธีที่หนึ่ง หาอำนาจจำแนกด้วยการใช้ผลต่างของบุคคลในกลุ่มในแต่ละข้อของกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำหารด้วยจำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ ค่าที่ได้ใช้สัญลักษณ์แทนด้วย D วิธีที่สอง เปิดตารางค่าอำนาจจำแนก (r) ของฟลานาแกน (Flanagan) ซึ่งฟลานาแกนได้ทำขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1939 โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์โมเมนต์ (Product Moment Correlation Coefficient) ค่าที่ได้เรียกว่า ฟลานาแกนอาร์ (Flanagan r) วิธีที่สาม เป็นวิธีที่ เดวิส (Davis) นำค่าฟลานาแกนอาร์มาแก้ไขให้มีอคติน้อยที่สุดเมื่อปีคริสต์ศักราช 1949 โดยการหาค่าความสัมพันธ์กับค่าของฟิชเชอร์ ซี (Fisher Z) เรียกค่านี้ว่า ฟลานาแกน อาร์ซี (Flanagan r_c) ในการศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม เป็นนักเรียนเกรด 10, 11 และเกรด 10 และ 11 รวมกัน ผลปรากฏว่า ค่ามัธยเลขคณิตของค่า r ในนักเรียนแต่ละกลุ่มสูงกว่าค่า r_c อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนค่ามัธยเลขคณิตของค่า D อยู่ระหว่าง r กับ r_c ความเที่ยงของแบบสอบเมื่อวัดนักเรียนแต่ละกลุ่มจะอยู่ระหว่าง .88 ถึง .95 ทั้งที่หาโดยวิธีใช้สูตรคูเคอร์-ริชาร์คสันที่ 20 และแบบแบ่งครึ่ง (Split-Half) มีค่าไม่แตกต่างกัน

คือโกสตีโนและคูรีตัน² (Ralph B. D'Agostino and Edward E. Cureton, 1975) ได้แสดงให้เห็นว่า ในการวิเคราะห์ข้อกระทง ถ้าแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำเป็นกลุ่มละ 27% จะได้นิสัยที่พอเมื่อทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent Group) แต่ถ้าวัดสองกลุ่มนั้นขึ้นแก่กัน (Dependent Groups) ควรแบ่งเป็นกลุ่มละ 21%

¹ Loyde W. Hales, "Method of Obtaining the Index of Discrimination for Item Selection and Selected Test Characteristics: A Comparative Study," Educational and Psychological Measurement 32 (1972):929-937.

² Ralph B. D'Agostino and Edward E. Cureton, "The 27 Percent Rule Revisited," Educational and Psychological Measurement Vol. 35, No. 1 (1975): 47-50.

สมิท, ซาบาคีโนและฟอสเตอร์¹ (Carl R. Schmidt, Davis A. Sabatino and Glen G. Foster, 1975) ได้ศึกษาหาความตรงตามทำนายของแบบสอบ TAP (Test of Auditory Perception) โดยนำแบบสอบนี้ไปทดสอบกับนักเรียนเกรด 2 จำนวน 84 คน ผลปรากฏว่า แบบสอบนี้สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนได้ ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบสอบย่อยแต่ละชุดกับคะแนนทางวิชาการทุกค่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ไบเชคเกอร์² (Roland McKinley Biesecker, 1977) ได้ศึกษาความตรงตามทำนายของแบบสอบเคอะ ซอร์ท เทส เอ็ดดูเคชันแนล อะบิลิตี้ (The Short Test of Educational Ability: S T E A) โดยนำไปทดสอบกับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนเวอร์จิเนีย (Virginia Community College) 3 แห่ง ใ้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ผลการศึกษาพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอันดับคะแนนเฉลี่ยปลายภาคกับคะแนนแบบสอบ STEA มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้ง 3 แห่ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณระหว่างอันดับคะแนนเฉลี่ยปลายภาคกับอันดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, อันดับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และคะแนนแบบสอบ STEA มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากรายงานและการวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า ในการศึกษาคุณภาพของแบบสอบนั้นจะศึกษาโดยการวิเคราะห์ข้อกระทง (Item Analysis) หาสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบสอบและหาสัมประสิทธิ์แห่งความตรงตามทำนายโดยใช้อันดับ

¹ Carl R. Schmidt, Davis A. Sabatino and Glen G. Foster, "The Predictive Validity of the Test of Auditory Perception," Educational and Psychological Measurement Vol.35, No.4 (1975):1023-1027.

² Roland McKinley Biesecker, "The Predictive Validity of the Short Test of Educational Ability for Three Virginia Community Colleges," Dissertation Abstracts International Vol.38, No.5 (November 1977): 2722.

คะแนนเฉลี่ยหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์ นอกจากนี้แล้วอาจมีการวิเคราะห์
 ตัวประกอบของแบบสอบเพื่อตรวจสอบหรือศึกษาดูว่าแบบสอบนั้นมีตัวประกอบใดบ้าง ตรง
 ตามทฤษฎีที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยเห็นประโยชน์และคุณค่าที่จะได้รับจากการวิเคราะห์
 แบบสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพและหาประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะนอกจากจะทราบถึงลักษณะ
 ตัวประกอบของแบบสอบที่ใช้ทดสอบแล้ว ยังสามารถนำผลที่ได้ไปใช้พัฒนาแบบสอบ แนะนำ
 การศึกษาและช่วยคัดสรรในการสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนได้อย่างยุติธรรม ตลอดจน
 เพิ่มความเชื่อมั่นในตัวของผู้คนที่สามารถผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามาศึกษาต่อว่า มีความ
 เหมาะสมที่จะเป็นครูอย่างแท้จริง แบบทดสอบความรู้ทั่วไปสำหรับการเป็นครูนี้ยัง
 ไม่ได้มีการวิเคราะห์หาหลักฐานมายืนยันว่าเป็นแบบสอบที่มีคุณภาพดีตามความมุ่งหมายที่
 เขียนจริงหรือไม่ จึงสมควรจะได้มีการวิเคราะห์เพื่อศึกษาให้ถูกต้องตามหลักการวัดผล
 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาแบบสอบชุดนี้ให้มีประสิทธิภาพและความ
 เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบสอบคัดเลือกในปีการศึกษาต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย